

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobce: **N. T. T.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem adresa pro doručování: AK Čechovský & Václavek, s.r.o. Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, P.O.BOX 78, 130 51 Praha 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1.8. 2014, č.j. CPR-10674-2/ČJ-2014-930310-V243, ve věci stanovení nové lhůty k vycestování z území České republiky v návaznosti na předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění, t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaná shora označeným rozhodnutím k odvolání žalobce **změnila** rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend Hradec Králové, č.j. KRP-40271-88/ČJ-2013-050026-SV ze dne 28.5.2014, kterým byla žalobci v návaznosti na předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 12.11.2013, na

source not found.

jeho žádost podle § 101 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, stanovena doba k vycestování z území České republiky podle § 118 odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. do 30.6.2014 **tak, že dobu k vycestování z území České republiky žalobci nově stanovila do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.** Rozhodnutí žalované nabylo právní moci dne 1.8.2014.

Pro přehlednost soud uvádí, že rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství služby policie Královéhradeckého kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend Hradec Králové, čj. KRPH-40271-78/ČJ-2013-050026-SV ze dne 12.11.2013 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a doba, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena na 2 roky. Doba k vycestování z území České republiky (dále jen ČR) byla podle ust. § 118 odst. 3 cit. zákona stanovena do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Toto rozhodnutí nabylo v návaznosti na rozhodnutí žalované čj. CPR-16606-1/ČJ-2013-930310-V243 ze dne 11.2.2014, právní moci dne 17.2.2014. Rozhodnutí o správním vyhoštění napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem č.j. 32A 1/2014-34 ze dne 7.4.2014 zamítl. Proti rozsudku podal žalobce kasační stížnost a Nejvyšší správní soud (dále jen NSS) nejdříve usnesením č.j. 8 Azs 71/2014-32 ze dne 9.6.2014 zamítl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a rozsudkem č.j. 8 Azs 71/2014-45 ze dne 30.7.2014 zamítl kasační stížnost žalobce.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 1.8.2014 žalovaná zrekapitulovala výše uvedený skutkový a právní stav s tím, že žalobce podal dne 27.5.2014 žádost podle § 101 písm. c) správního řádu o stanovení nové lhůty k vycestování původně stanovené rozhodnutím o správním vyhoštění ze dne 12.11.2013, v níž uvedl, že v době podání této žádosti ještě nebylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalobci tedy sice bylo rozhodnutím o správním vyhoštění uloženo vycestovat z území ČR, ale protože byl jeho pobyt s ohledem k daným okolnostem prodlužován na základě výjezdních příkazů, není závazný výrok rozhodnutí o stanovení lhůty k vycestování akceptovatelný a žalobci není v současné době stanovena lhůta k vycestování ve vztahu k rozhodnutí o správním vyhoštění. Správní orgán prvního stupně rozhodnutím ze dne 28.5.2014 stanovil žalobci dobu k vycestování z území ČR do 30.6.2014. Z důvodu žalobcem podaného odvolání prvoinstanční rozhodnutí nenabylo právní moci, stalo se nevykonatelným a doba k vycestování z území ČR stanovená správním orgánem prvního stupně uplynula marně. Odvolací orgán proto přistoupil ke změně prvoinstančního rozhodnutí s přihlédnutím k okolnostem případu, důvodům odvolání a zákonným podmínkám ust. § 119 odst. 3 zák. 326/1999 Sb. a stanovil žalobci dobu k vycestování z území České republiky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Nová doba byla stanovena s ohledem na skutečnost, že žalobce vlastní platný cestovní doklad, stanovena doba je dostatečná k zajištění letenky mimo území členských států Evropské unie a ve věci kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ve věci správního vyhoštění rozhodl NSS usnesením č.j. 8 Azs 71/2014-32 ze dne 9.6.2014 tak, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační

source not found.

stížnosti zamítl. Žalovaná rozhodnutím o odvolání napravila pochybení správního orgánu prvního stupně.

Rozhodnutí žalované napadl žalobce včas podanou žalobou, v níž namítal, že žalovaná porušila své povinnosti orgánu odvolacího, když nepostupovala v souladu s ust. § 89 správního řádu. Žalovaná nijak nezohlednila žalobcem uplatněné námítky a nezahrnula je do rozhodování o odvolání. Žalovaná sice změnila prvoinstanční rozhodnutí, ale toliko s poukazem na formální pochybení, když dle přesvědčení žalobce z napadeného rozhodnutí dostatečně neplyne vztah nového rozhodnutí k rozhodnutí předchozímu. Žalobce v podaném odvolání argumentoval jednak skutečností, že ve věci řízení o správním vyhoštění nebylo Nejvyšším správním soudem doposud rozhodnuto o návrhu na přiznání odkladného účinku, zejména pak ale proti délce doby, která je žalobci k vycestování z území stanovena. Připustil, že žalovaná ve svém rozhodnutí zmínila rozhodnutí NSS o odkladném účinku, žalobce však podotýká, že důvody pro zamítnutí jeho návrhu ze strany NSS byly toliko formálního rázu a žalobce po doplnění své kasační stížnosti podal opakovaný návrh na přiznání odkladného účinku, o němž doposud nebylo rozhodnuto. Žalovaná přechází námítky žalobce proti nepřiměřené délce stanovené lhůty, když žalobci stanovila lhůtu totožnou jako správní orgán prvoinstanční, ačkoliv jinou formou. Z důvodu opomenutí žalobcem uplatněných odvolacích námitek je dle jeho názoru napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Ačkoliv žalobce souhlasí s tím, že vlastní cestovní pas, s dalším argumentem žalované již souhlasit nemůže. Za diskutabilní označil otázku dostatečné doby (jednoho měsíce) pro obstarání letenky do Vietnamu. Pokud je možno v této lhůtě letenku obstarat, její cena dosahuje takové výše, že pro žalobce je její nákup nedosažitelný. Kromě letenky, je nezbytné vyřídit i veškeré náležitosti nejen na území ČR, ale rovněž tak připravit půdu pro návrat do vlasti. Žalobce připomněl, že na území domovské vlasti již nemá žádné rodinné ani sociální zázemí a nemá se kam vrátit. Musí si zajistit minimálně ubytování a ideálně i zaměstnání. Rovněž tak uspořádání záležitostí na území ČR vyžaduje značnou dobu, žalobce zde má prakticky celou rodinu, vypomáhá při obstarávání rodinných záležitostí, své nejbližší minimálně několik let neuvidí. Žalobce uvedl, že již v průběhu odvolacího řízení podal opakovanou žádost o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, přičemž je jisté v zájmu spravedlnosti procesu, aby mu bylo umožněno setrvat na území ČR minimálně do doby rozhodnutí NSS o této žádosti a zejména do doby rozhodnutí ve věci vlastního řízení o správním vyhoštění, neboť cesta do Vietnamu před rozhodnutím soudu ve věci a následný návrat, v případě úspěchu ve věci znamená pro žalobce neodůvodněně zvýšené náklady, což je v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů. I proto žalobce požadoval po správním orgánu přiměřenou lhůtu k obstarání svých záležitostí, v čemž je nutno spatřovat i vypořádání jeho soudních řízení. Lhůta poskytnutá mu správním orgánem k opuštění území je nepřiměřeně krátká a pro vyřízení veškerých záležitostí nedostatečná. Žalobce má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 26.8.2014 uvedla, že neshledala žalobní námítky oprávněnými, má za to, že postupovala v souladu se zákonem. Odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Žalobu projednal při jednání v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst.1 s. ř. s.).

Soud jednal v nepřítomnosti žalované v souladu s ust. § 49 odst. 3 s.ř.s. (neúčast řádně předvolaných účastníků nebrání projednání a skončení věci). Zástupce žalobce v celém rozsahu odkázal na podanou žalobu, jejíž podstatné části zopakoval. Navrhl, aby soud žalobě vyhověl a přiznal žalobci náklady řízení.

Po provedeném přezkumném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Při posouzení projednávané věci krajský soud vycházel z následující právní úpravy a rozhodných skutečností, zjištěných z obsahu předloženého správního spisu, které jsou podrobně popsány jak v žalobou napadeném rozhodnutí, tak v rozhodnutí prvoinstančním a shrnuty výše. Soud provedl důkaz podstatným obsahem správního spisu a přílohového spisu zdejšího soudu sp. zn. 32A 1/2014 ve věci vlastního správního vyhoštění ze dne 12.11.2013 ve znění rozhodnutí žalované ze dne 11.2.2014, konstatoval rozsudek NSS ze dne 30.7.2014, kterým byla zamítnuta kasační stížnost žalobce proti rozsudku zdejšího soudu ze dne 7.4.2014, č.j. 32A 1/2014, v němž NSS dále uvedl, že podáním ze dne 20.6.2014 žalobce opětovně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kdy o tomto novém návrhu NSS samostatně nerozhodoval, neboť o samotné kasační stížnosti rozhodl bezodkladně po jejím obdržení.

Podle 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců se správním vyhoštěním rozumí ukončení pobytu cizince na území, **které je spojeno se stanovením doby k vycestování z území** a doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie.

Podle odst. 3 cit. ustanovení **doba k vycestování z území se stanoví v rozmezí 7 až 60 dnů.**

Podle odst. 4 cit. ustanovení do doby, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie, se nezapočítává doba, po kterou není rozhodnutí o správním vyhoštění vykonatelné.

Krajský soud má za to, že žalovaná se řádně a přezkoumatelným způsobem vypořádala s odvolacími námitkami žalobce, změnila žalobou napadené rozhodnutí a nově žalobci stanovila dobu k vycestování z území ČR v délce do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Tato doba, byť byla stanovena obdobně jako v původním rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 12.11.2013, byla stanovena v souladu s ust. § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, tedy v rozmezí 7-60 dnů. Jedná se o standardní vymezení doby a při jejím stanovení žalovaná zohlednila skutečnost, že žalobce vlastní platný cestovní doklad. Tato doba se soudu její jako přiměřená i k obstarání letenky do Vietnamu, žalobní argumentaci o ceně letenky soud považuje za účelovou a spekulativní. Stanovená doba je přiměřená i k tomu, aby si žalobce uspořádal své soukromé a rodinné záležitosti jak na území ČR, tak i ve Vietnamu, když mohl a měl v souvislosti s vývojem ve věci svého správního vyhoštění a běh času počítat i s variantou, že nebude v řízení před NSS úspěšný. Žalovaná vydala napadené rozhodnutí poté, co NSS zamítl žádost žalobce o přiznání

source not found.

odkladného účinku kasační stížnosti. Za dané situace žádné ustanovení zákona o pobytu cizinců ani s. ř. s. žalované neukládá povinnost vyčkat se svým rozhodnutím až do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o vlastní kasační stížnosti. Nejedná se o porušení práva žalobce na spravedlivý proces. Konečně v době rozhodování krajského soudu bylo již nezvratně rozhodnuto o kasační stížnosti žalobce jejím zamítnutím.

Soud se s rozhodnutím žalované vydaném v odvolacím řízení ztotožnil a v podrobnostech odkazuje na obsah odůvodnění přezkoumávaného rozhodnutí tak, jak připouští rozsudek Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 27. 7. 2007, čj. 8 Afs 75/2005-130: „Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil“.

Soud uzavírá, že žalobní tvrzení nepřinášejí žádné nové skutečnosti a argumenty, pouze se opakují námitky, které byly uplatněny v rámci odvolacího řízení, na něž žalovaná reagovala změnou prvoinstančního rozhodnutí a k ostatním se vyjádřila. Soud neshledal v postupu žalované pochybení, proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovaná, která měla ve věci úspěch, žádné náklady řízení nepožadovala a podle obsahu spisu jí ani žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej

pokračování

6

Error! Reference

source not found.

zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Hradci Králové dne 10. října 2014

JUDr. Ivona Šubrtová, v.r.
samosoudkyně